

Ганна Рось

Ангельські сни

Тепле літечко прийшло,
Сонце світить високо!
Їдуть Зоя та Артемко
До бабусі у село!

У селі є фрукти, м'ясо,
Зранку — свіже молоко,
Сир, яечко, збите масло,
І млинці іще з медком!

На селі життя — малина!
Все росте! Ну, просто рай!
Хочеш — в річці покупайся,
На травичці загоряй!

Зої скоро буде вісім,
А Артемкові — вже шість,
Діти вирослі, дорослі,
Вгору тягнуться у ріст.

— Помагайте бабі Глаші, —
Папа вказівки дає, —
Кроликам нарвіть травички,
Хай Артем город полле.

На очах у мами сльози:
— Будемо ми нудьгувати,
Діти, ви не забувайте
Книжки інколи читати.

— Добре! Нам все зрозуміло,
Будемо город копати, —
Обіцяють Зоя з братом
Бабі Глаші помагати.

* * *

Вранці півник у сараї
Прокричав «ку-ку-рі-ку»,
І замукала корівка,
Бабу кличе у хліву.

Тільки Зоя і Артемко
Утомилися та сплять,
Сонце встало із-за річки,
А вони все сни глядять.

— Прокидайтеся, вже дев'ять,
Сонце в небі високо!
Умивайтесь, розчешіться.
Ось парне вам молоко!

Баба Глаша все клопоче,
Вранці хліба напекла,
І корову подоїла,

Все прибрала, підмела.

Вже курей нагодувала

І кролям трави дала.

— Баба Глаша, з добрим ранком!

— Хлібом пахне! Вже спекла?

— Пригощайтесь, дорогенькі,

Свіжим хлібом з молоком,

Зваримо в обід борщу ми,

Та в прикуску з часником!

* * *

— Є цвяхи, бабуся, в тебе,

Щоб паркан ремонтувати?

— Дорогий ти помічник мій,

Не малий, щоб майструвати?